

Jaroslav Cibulka

- *Narodil se 5. 3. 1931 v Praze*
- *Celé mládí prožil v Táboře*
- *Po válce dokončil školu (měšťanka)*
- *Do Prahy se odjel vyučit automechanikem (tenkrát jste se nemohli rozhodnout sami kam na školu, bylo to přidělové), nakonec si z navržených škol vybral zámečníka (o svém osudu rozhodl v jedné minutě)*
- *Jeden čas prošel hutěmi, nadále pracoval v loděnicích*
- *25. 2. 1948 přišel do práce (pracoval ve firmě, kde se vyučil) a nepracovalo se (dělníci dostali transparenty a měli jít pozdravit Klementa Gottvalda)*
- *Komunisti jeho otci nezrušili živnost, ale nezařadili ho do dvouletého plánu, proto nedostal materiál, takže nemohl nic dělat*
- *Komunisti v té době zabírali továrny, až docházelo i na živnostníky (např. zabírali obchody) I když o žádný majetek nepřišel, vnímal tyto poměry velmi negativně*
- *Jeho otec měl celoživotní pojistku, jenomže komunisté zrušili všechny pojišťovny a zavedli jednu státní, takže vlastně neměl nic (peníze se mu zabavily-všechny se převedly do státní pojišťovny)*
- *Odmítal chodit manifestovat*
- *Hodně sportoval a staral se o sportovní potřeby (dělal Řecko-římské zápasy)*
- *Náhradní mistr v továrně jim i přes zákaz dovolil chodit na hřiště (dobře s ním vycházel)*
- *Náhradní mistr chtěl po panu Cibulkovi pomoc- šli do druhé větší továrny (fabriky), kde měli komunisti skladiště zbraní (nikde se o tom nevědělo). Později nazývané Lidové milice- byly nezákonné (ani dodatečně nebyl udělaný zákon; dodneška se s tím nikdo nezabýval). Panu Cibulkovi vytanula na mysli otázka. Jak může mít politická strana ozbrojenou složku? Z toho jde vidět, za jakým účelem tady ta strana fungovala.*
- *Toto byla poslední kapka, kdy si pan Cibulka říkal, tak když oni jsou ozbrojený, proč by, jsme nemohli taky? Všichni mají stejné právo se bránit*
- *Přestěhoval se zpátky do Tábora, kde měl bývalé kamarády, nebo se seznámil a dozvěděl se o existenci odbojové skupiny (účelem bylo získat zbraně a lidi k odporu), ke které se přidal*
- *Byly neopatrni- bratr jejich kamarádky (voják pracující pro vojenskou zpravodajskou službu) je udal*
- *Poté bylo odsouzeno 9 lidí všech věkových kategorií (panu Cibulkovy-20 let)*
- *Zatknuli ho v Továrně, po výslechu ho odvezli do Českých Budějovic na Státní bezpečnost (v kterémkoli jejich zařízení měli zavázané oči- vězni vůbec nevěděli, kde jsou)*
- *Začaly výslechy (asi 3 měsíce). Po skončení výslechů je předali na soudní vazbu (před nástupem do vazby měl kolem 70 kil, po výsleších vyšetřen civilním lékařem- asi 50 kilo- dostával injekce)*
- *Jednoho dne přišli estébáci a odvezli je zpět na státní bezpečnost (nevěděli, co s nimi bude)*

- *Byl odveden k výslechu. Komunisti se chtěli ujistit, že pan Cibulka bude vypovídat podle jejich protokolu (prakticky se to měli naučit). A dozvěděl se, že bude mít soud (1952)*
- *V den soudu je po dvou svázali řemínky a odvezli je do Soběslavi k soudu (soud se konal v kulturním domě). Svého právníka dostal ze státní moci a mluvil s ním chvíli před soudem (poradil mu, ať hlavně mluví podle protokolu)*
- *Pan Cibulka nazval soud divadelním představením (než stačil odpovědět na otázku, tak pan prokurátor odpověděl za něj)*
- *Za dva dny vyhlášený rozsudek (skupina byla nazvaná podle pána v invalidním důchodu= Bajeraspol). Pan Cibulka se poté dozvěděl, že vedoucího skupiny chtěli udělat jeho.*
- *Tresty: Bajer- doživotí, Pan Cibulka byl 3. v pořadí- dostal 22let (bylo mu 20 let)*
- *Odvezli je do Kortus na samovazbu (pár měsíců)*
- *Dále je odvezli na Mírov= hrad (byl tam zavřený i Kájínek). Za trest se dávalo- byla to nejhorší betonová kupka, kamenné zdi vysoké 5 metrů s malým otvorem, ničím zadělaný; malá stružka, kde protékala voda (na první pohled strašný; kdo tam strávil měsíc, měl velkou naději na tuberkulózu); jídlo bylo rozděleno na dávky (pan Cibulka uvedl, že lidi co potřebují zhubnout, by měli radost)*
- *Na Mírově trávil většinu času ve společných celách (10-15 lidí)*
- *Pokud se dostali na pracoviště, tak to co vydělali, šlo na ostrahu, strhávalo se to za soudní výlohy, takže vám zbylo pár korun. A pokud jste nepracovali, museli jste si pobyt a stravu platit, takže vám neustále naskakoval dluh. (Nezáleželo na vůli vězňů, ale na vůli bachařů). Za malinkatou tužičku znamenalo vyhladovět a mít hlad pořád, do té doby než se ze samovazby dostanete.*
- *Na samovazbě se muselo pochodovat (v 6 hodin budiček a v 10 hodin večerka), když vás bachař přistihl, že nepochodujete, čekal vás trest (např. polití vodou). Když se vrátil pan Cibulka domů, tak aniž by si to uvědomoval, začal po bytě také pochodovat*
- *Z Mírova vybírali schopné vězně, kteří mohou pracovat a převáželi je na Jáchymovsko nebo na Slavkovsko do šachet*
- *Pan Cibulka nebyl ani na žádné lékařské prohlídce (zdravotní stav opsali z papírů)*
- *V Jáchymově shromáždili určitý počet vězňů a odvezli je do ústředního lágru (takový koncentrák (po republice asi 18), kde soustředili vězně a odtamtud je rozdělávali do šachet). Tam jim napíchali protityfový injekce a 3. den je naložili do autobusu (bylo to v zimě v únoru- velké zimy) a rozváželi je po šachtách, až pan Cibulka zůstal v autobuse sám. Ten zastavil někde v lese a bachař mu poručil, ať jde po vyšlapané cestě a sám šel za ním se samopalem v ruce (pan Cibulka si myslel, že ho chce zastřelit. Šli asi půl až tři čtvrtě hodiny). V té době kdyby ho bachař zastřelil a řekl, že se pokusil o útěk, tak se nic neděje. Ale nakonec zjistil, že tam takhle chodí přes les, aby si to zkrátily.*
- *Odvezli ho na Barboru (nejvýše položený lágr), kde ho přidělili na cimru, a další den měl jít do šachty.*

- Při té velké zimě měli na sobě spodní plátěné prádlo, onuce (místo ponožek kus plátěného hadru), silnější vězeňské šaty a čepice (na zdravení bachařů). Za kus látky na šálu byl trest.
- V cimrách si topily v kamnech, přiděl byl jeden kýbl uhlí na den (všude se shánělo dřevo). V noci se topit nesmělo a to pobývali v dřevěných barácích
- Když měl člověk noční, tak se téměř nevyspal a ještě se chodilo na brigády (odhazovat sníh atd.)
- Na šachtě měl 3 dny na zaučení, poté byl přidělený na překup (hlavní chodba) a nadále dělal lamače (vrtal díry a přendával materiál), což byla velmi těžká práce, vzhledem ke stravě, kterou měli
- Byl veliký problém si udržet zdraví. Pan Cibulka tam onemocněl (měl teplotu, kamarádi ho upozornili, že mu zežloutl obličej), než se dostal k lékaři, trvalo to několik dní. Lékař mu řekl, že má tuberkulózu a léčením byla jedna kalciová injekce
- V noci nemohl spát (silný kašel). Později se od kamarádů dozvěděl, že na posteli, na které spal, měl jeden chlápek před ním otevřenou tuberkulózu (pokud jste měli vysokou horečku, tak vás už neléčili)
- Během své nemoci si pro něj přijeli ze státní bezpečnosti a odvezli ho do Jáchymova na vyšetřovnu (blízko května), kde ho zavřeli do sklepní cely (tam strávil několik dní). Byla tam menší zima, a dokonce měl i lepší stravu (ovšem dneska by to už nejedl). Po pár dnech podstoupil výslech, ve kterém měl donášet na ostatní vězně (nic neřekl)
- Po návratu ho zařadili do nové práce. Musel dobývat smolku (nejradioaktivnější materiál) a holýma rukama jej dával do barelů. Materiál se vozil do Horního Žďáru do takzvané rudé věži smrti (drtil se tam všechen radioaktivní materiál a připravoval na odvoz do Ruska)
- Byl zařazen do transportu na Příbram (potřebovali pracovní síly do nově otevřené šachty), kde bylo ve srovnáním s Jáchymovem léto
- Spoluvězni mu poradily přihlásit se na brigádu do kuchyně (po dlouhé době se najedl).
- V šachtě opět fáral (v posledním 4. patře), spouštěli je tam klecí.
- Pan Cibulka šel na noční a klec byla rozbitá, takže se do štoly lezlo po žebřících (fárech) a začínalo se 1. patrem (byl až v posledním). Tak čekal a zpozoroval, že chybí jeho spolupracovníci z překopu a vydal se je hledat.
- Prostředí tam nazval jako koncentrační tábory: všechno bylo oplocené a obehnané ostnatými dráty, všude byly střílny
- Nalezl je u lampárny připravující se k útěku autem s klíčky v zapalování, které tam zapomněl civilní zaměstnanec. Naskytla se mu nabídka, které se uchopil. Všichni nasedli do auta, prorazily vrata, kterým strážili bachaři a dali se na útěk (Všichni byly šokováni, takže začali střílet, až když se dostali do bezpečné vzdálenosti). Chvilí jeli kolem toho lágru, takže odevšad ze střílen na ně stříleli (nikdo nebyl zraněný) dokut nezabočili (velice stresová situace)
- Aby je nechytily, zastavili auto, utekli do lesa a schovali se pod pár smrčky a čekali, co se bude dít. Po rozednění zjistili, že bachaři dělají rojnici (byli plní úzkosti a nevěděli, co bude). Rojnice prošla tam i zpět, ale nenašli je

- *Po celém okolí se vyhlásilo, že utekli nebezpeční vězni (to znamenalo, že na lidi se obrátit nemohli). A tak přes noc putovali lesem.*
- *Ti jeho spolupracovníci byli z Moravy a byli zavřeni za to, že převáděli lidi přes hranice (měli dost vysoké tresty)*
- *Takže měli zaměřeno na Moravu, že by přešli některým tím přechodem (velice problematické). K ránu ještě potřebovali přejít takový volný prostor, jenže narazili na hlídku. Ta je zatkla a svázala řetězy (báli se, že je zastřelí). Jeden poručík je provokoval (Kam jste chtěli utéct? Neměli by, jste žádnou šanci!), načeš, to pan Cibulka nevydržel a řekl, že by chtěl utéct do Ruska, pač tam je blahobyt. Poručíka tak naštvál, že ho zmlátil do bezvědomí*
- *Poté je odvezli zpět na lágr, odkud je odvezlo STB do Klatov na státní bezpečnost (pro útěkáře), kde je vyšetřovali a předávali do Chebu, kde byl pan Cibulka odsouzen Karlovarským soudem na další 2 roky. Po soudě je transportovali, jako útěkáře, na Slovensko do Leopoldova, kde skončil 6 let.*
- *Tam měl hodně kázeňských problémů, za které byl všelijak trestaný.*
- *Návštěvu rodiny měl prvně na Mírově, kdy za ním přijeli rodiče a bratr (byly mu 4 roky, byl o 16 let, mladší než pan Cibulka) a druhou návštěvu měl v Leopoldově. Další návštěvu v Leopoldově, za ním rodiče přijeli, jenže byl momentálně v trestu, takže je zase poslali domů (cesta na Slovensko 2 dni).*
- *Prakticky za těch 9 let co byl pan Cibulka zavřený, měl 3 návštěvy rodiny*
- *Pan Cibulka lituje toho, že svým rodičům nikdy nepoděkoval, že se ho nezřekli, a že se mu vždycky snažili pomoci*
- *Z Leopoldova byl propuštěn v roce 1960 na amnestii pro politické vězně. Podmínkou bylo, že jste nesměl být kázeňsky trestaný, nebo mít nějaké další tresty. Tuto amnestii v Leopoldově vyhlášovali místní rozhlasem. Pan Cibulka si říkal, že nemá žádnou šanci na propuštění (nesplňoval podmínky amnestie). Probíhalo to tak, že bachaři podle seznamu (dělaný na ministerstvu) rozdělili vězně na 2 skupiny (nevíte, jestli jdete domů, nebo sedíte dál).*
- *Po rozdělení zjistil, že jde domů (čemuž pan Cibulka nechtěl věřit)*
- *Takto se dostal domů. Chtěl zjistit, jak se dělalo propouštění vězňů. Vyšetřovatel mu sdělil, že se to nedá zjistit. Někdo vás tam prostě napsal (dělalo se to namátkově)*
- *Po návratu pan Cibulka marodil. Potom šel dělat na stavby, kde dělal jeho otec*
- *V roce 1960 mu udělili amnestii vlastně jenom na jeho první trest a ty zbylé dva roky mu neamnestovali a vyrozumění dostal až 5 let poté (celých 5 let měl šanci odsedět si zbylé 2 roky. Kdykoliv si pro něj mohli přijít. Nevěděl, jestli mu amnestovali i ty 2 roky. Pro jistotu se nikoho neptal), že mu je také amnestovali*
- *Nakonec se oženil a kvůli bytu se odstěhoval do Karlových Varů, kde žije 50 let*
- *Poselství od pana Cibulky pro další generace: Shánějte informace. Nic není takové, jak to vypadá. Důležité je nevěřit všemu co se povídá. Nebuďte pasivní a zjišťujte co se kolem vás děje*
- *Zajímavosti: STB si schovávala protokoly na zaučování dalších (uchovali se některé dokumenty pana Cibulky). Na vězeňské kartě pana Cibulky byly fotky, na kterých měl dlouhé vlasy, což v době zatýkání vůbec neměl (pan Cibulka netuší, kde ty fotky*

sehnali). Na jedné fotce jsou vyfocení političtí vězni, když se po propuštění sešli. Na takzvané Rudé věži smrti v Jáchymově teď pan Cibulka dělá volného neplaceného správce